

Publicerad 2010-11-18 16:17 av Roza

Utdrag ur min novell "När inga tårar i världen är tillräckligt många"

Om att älska och förlora

Att älska och förlora är lite som den första baksmällan. Låt mig förklara... Du vet hur man i början är lite extra försiktig med den första drinken? Man är inte riktigt van vid den fräna spritsmaken som bränner till i magen, och som inte alls smakar sådär som man har tänkt sig att den ska smaka. Så, man smuttar på den första cidern, och vågar inte riktigt vara med på tequila-racet. Men allteftersom släpper rädslan, man rycks med, förlorar liksom kontrollen.

Och precis som kärleken till slut lyckas ta över hela ens kropp och själ, gör även spriten det.

Skillnad 1: spritruset varar på sin höjd i ett par timmar, medan kärleksruset aldrig riktigt släpper taget om en.

Och egentligen är allting innan själva baksmällan faktiskt helt underbart, man kanske till och med kan säga magiskt. Sen börjar klockan ticka allt fortare, och man kommer på sig själv önska att kvällen kunde vara för evigt. För livet är en enda stor fest innan baksmällan. Sen kommer den sprängande huvudvärken (man glömde att dricka varannan vatten) och de svidande skavsåren (klackarna var på tok för höga). Kan man inte bara få sova för evigt? tänker man. Ligga under det varma täcket och bara sluta finnas ett tag.

Precis som när man förlorat sin första kärlek.

Skillnad 2: den sprängande huvudvärken beror inte på överkonsumtion av alkohol och vätskebrist, utan på minnen som skriker om hur bra man hade det.

Skillnad 3: skavsåren sitter inte på fötterna utan på hjärtat, som är för litet för alla känslor som skaver och svider.

Och den sista och allra viktigaste skillnaden: det slutar inte att göra ont om man dricker mycket vatten eller vilar eller tar en alvedon eller låter det gå en dag. Det känns lika mycket, och förmodligen kommer det aldrig att kännas mindre. Man lär sig bara att acceptera smärtan, låta den finnas, lära sig att förtränga den, vad vet jag. Jag lyckades ju aldrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roza med Poeter.se id #23372 innehar upphovsrätten